

Pod Visokom zaštitom Nj. Kr. Visočanstva
Prestolonaslednika Petra

SKOPSKO PEVAČKO DRUŠTVO
„VARDAR“
(1907—1933)

KONCERTNA TURNEJA 1—16 NOVEMBRA 1933 GOD.

1	novembra	1933	Skoplje
4	"	"	Niš
6	"	"	Beograd
8	"	"	Zagreb
10	"	"	Ljubljana
11	"	"	Maribor
14	"	"	Sarajevo

SKOPSKO PEVAČKO DRUŠTVO
N. KR. VISOČANSTVO
PRESTOLONASLEDNIK PETAR

Dirigent: g. Jos. M. Brnobić, kompozitor

Zaštitnik Društva
Nj. Kr. Visočanstvo
PRESTOLONASLEDNIK PETAR

Hor Pevačkog Društva "Vardar"

Hor Pevačkog Društva „Vardar“

Predsednik Društva Panta
Jovanović, direktor Trg. Akademije

P.pretsednik Josif Mihajlović
pretsednik opštine Skopske

**Horovođa Josif Brnobić,
profesor**

Pevačko društvo „Vardar“ u Skoplju

1907—1933.

Skopsko pevačko društvo „Vardar“ osnovano je za vreme vladavine Turaka, 1907 godine. To je bilo u jeku one herojske borbe, koju je ovdašnji živalj vodio u odbranu svoje narodnosti a u znaku potpunog oslobođenja i prisajedinjenja tadašnjoj Kraljevini Srbiji. To daje i naročito obeležje „Vardaru“. On nije samo pevačka družina, on je u tom vremenu pre nacionalna borbena organizacija.

U ovom po srpski živalj teškom vremenu rad „Vardara“ je blagotvoran. On je taj koji je svojom pesmom osvežavao i u časovima klonulosti bodrio i okrepljavao. U tom vremenu „Vardar“ je doživeo i nekoliko sretnih trenutaka, koje vredi zabeležiti. 1910 godine u neizmernoj radosti dočekao je na železničkoj stanici i pozdravio Nj. Veličanstvo Kralja Srbije, Petra I, koji se preko Skoplja vraćao iz Svetе Gore. Iste godine pozdravio je u svojoj sredini i Nj. Visokopreosveštenstvo Varnavu, sada Nj. Svetost Patrijarha Srpskog, koji je, odlazeći na svoju novu dužnost Debarsko-veleškog vladike, svratio u Skoplje. Januara 1912 godine „Vardar“ je posetio Novi Sad, gde je svojom lepom južnosrbijskom pesmom i igrom požnjeo velike uspehe. Na povratku zadržao se i u Beogradu bratski dočekan i ugošćen. Već iste godine doživeo je i najsrcejniji i najuzbudljiviji dan u svome životu, dan ulaska u Skoplje Nj. Veličanstva Kralja Srbije, Petra I Osloboodioca, uzimajući učešća u dočeku.

Po oslobođenju i ujedinjenju nastaju mogućnosti i za čisto umetnički rad. „Vardar“ sad gaji muziku kao umetnost i ispunjen je težnjom za što višim umetničkim uzdizanjem. Pored mnogo brojnih koncerata priređenih u Skoplju i mnogim mestima Južne Srbije, on 1924 godine posećuje Novi Sad i uzima učešće u proslavi Novosadskog pevačkog društva „Neven“. 1930 godine izvodi koncertnu turneu po Moravskoj banovini, a 1931 po Jadranskom primorju, gde učestvuje u predaji zastave Kraljevskom brodu „Dalmacija“ od strane Skopskog pododbora Jadranske straže.

8 januara ove godine „Vardar“ je proslavio dvadesetpetogodišnjicu rada. Ovom prilikom u znak svog visokog priznanja naš viteški vladalac, Nj. Veličanstvo Kralj Jugoslavije Aleksandar I, blagovoleo je podariti mu društvenu zastavu i visoku zaštitu Nj. Kr. Visočanstva Prestolonaslednika Petra, kao i odlikovati ga ordenom Belog Orla V stepena. Ranije je već bio odlikovan ordenom Sv. Save IV stepena.

Danas „Vardar“ broji 110 članova i ima dva mešovita hora, maticu i podmladak.

PROGRAM KONCERATA

St. Binički, Haj, nek planu.

1. Jos. Brnobić, Oče naš, (tenor-solo g. K. Široka)

2. Bortnjanski, Blažen muž

3. St. Mokranjac, Njest svyat

4. P. Čajkovski, Dostojno

5. Makarov, Angel vopijaše.

II

6. St. Mokranjac, VI rukovet (tenor-solo g. B. Bocević)

7. St. Gajdović, Gora i junak

8. St. Šijački, Svatovska

9. Fr. Lhotka, Žena muža za tikvu prodala.

III

10. Dr. M. Milojević, Muha i komarac

11. A. Lajovic, Pastirčki

12. J. Gotovac, Jadovanka za teletom

13. St. Binički, U kolu

14. J. Gotovac, Prigovor.

Pevačko društvo „Vardar“ u Skoplju

Tekstovi pesama:

St. Binički :

Haj, nek planu...

Haj, nek planu srca mlada,
nek ih digne oganj sveti,
a ti, mila pjesmo naša,
širi krila, leti, leti
preko gora, preko mora
nek se ori svuda oj
jugoslovenski naš poj!

I deo

Jos. Brnobić :

Oče naš

Oče naš, iže jesi na nebesjih,
da svjatitsja imja Tvoje,
da priidet carstvije Tvoje,
da budet volja Tvoja
jako na nebesi i na zemlji.
Hleb naš nasušni dažd nam dnes
i ostavi nam dolgi naša
jako že i mi ostavljajem
dolžnikom našim
i ne vvedi nas vo iskušenije
no izbavi nas ot lukavago.

Bortnjanski :

Blažen muž

Blažen muž bojajsja Gospoda,
v zapovjedeh Jego vozhošćet zjelo.
Silno na zemlji budet sjemja Jego
Slava i logatstvo v domu Jego
i pravda Jego prebivajet vjek vjeka.

St. Mokranjac :

Njest svyat

Njest svyat jakože Ti, Gospodi, Bože moj.
Voznesi rog vjernih Tvojih blaže.
I utverdivi nas na kameni
Ispovjedanija Tvojega.

P. Čajkovski :

Dostojno

Dostojno jest jako vo istinu
blažiti tja Bogorodicu,
prisnobljeniju i preneporočuju
i mater Boga našego
Čestnješju heruvim
i slavnejsiju bezsravnjenja serafim.
Bez istlenija Boga slova rožđaju
sušuju Bogorodicu
tja veličajem.

Makarov :

Angel vopijaše

Angel vopijaše bl godatnej
koncerin tur
čistaja Djeko raduješa
primorju, gdi i pak reku radujaša;
Tvoj sin voskrese
„Dalmacija“
tridneven ot groba
i mertvija vozdvignuvi
8 januari
godишnjicu rad
ljudije veselitesja.
Svjetisja novij Je usal' me,
naš viteški vla
slava bo Gospodnja na tebe vozsija.
Likuj ninje i veselisja Sione.
tiže čistaja krasujsja Bogorodice.
Kr. Visočans
O vozstaniji roždestva Tvojego.
ordenom Belog Orla V stepena. Ranje je vec bio odlikovan
ordenom Sv. Save IV stepena.

Danas „Vardar“ broj 110 članova i ima dva mešuvišta uora,
maticu i podmladak.

II deo

St. Mokranjac:

Vl rukovet (Hajduk Veljko)

Knjigu piš Mula paša
Mula paša iz Vidina,
pa ga šalje u Negotin
u Negotin, Hajduk Veljku:
„Ču li mene, Hajduk Veljko,
da mi dadeš Negotinu,
Negotina od Kraina;
ako li mi ti ne dadeš,
popritegni logorete,
logorete, topovete,
jer ti ide silna vojska,
silna vojska do tri paše“.
Odgovara Hajduk Veljko:
„I ja imam silnu vojsku,
silnu vojsku tri nahije,
glavu dajem, Krajinu ne dajem“.

Raslo mi je badem drvo
tanko, visoko,
pod njim sedi Hajduk Veljko
s lepom devojkom.

Hajduk Veljko po ordiji šeće,
pa poziva Čarapića Vasu.

Kad Beograd Srbi uzimaš,
Emin-kadu zarobiše,
zarobi je tužnu, jadišu
Hajduk Veljko.

Bolan mi leži Kara Mustafa,
bolan mi leži, hoće da umre,
bre di deli Kara Mustafa
„Koj da ti ljubi ta verna ljuba?“
„Neka ga ljubi taj Hajduk Veljko,
jerbo je bolji junak od mene“

St. Gajdović:

Gora i junak

(Narodna iz Južne Srbije)

Gorice le ljljanova,
ljljanova, ljljankova,
ja podigni lis da minam,
če ne mi je za stojenje,
vrana konja sa sedlanje,
tanki puški za frlanje.

St. Šijački :

Svatovska

(Narodna iz Južne Srbije)

Rumba, rumba, rumba ba,
lidu, lidu, lidu du.
Začukale tupanite,
se sobrale svatovite,
zapalile lulnjata,
pojahale pulnjata

Fr. Lhotka :

Žena muža za tikvu prodala

Žena muža za tikvu prodala,
druga došla te je ukarala:
„Zar si muža za tikvu prodala!
Ja bi bila tri za njega dala“.

III deo

Dr. M. Milivojević :

Muhu i komarac

Komar muhu ispros'io,
mnoge svate pokupio,
sve pčelice medenice
i osice obadice
Po devojku dolaziše,
pa je dvoru dovedoše
u tikvicu na policu.
Pruži komar duge noge:
„Izuj mene, ženo moja!“
Ona njemu odgovara:
„Od otale, nepriliko,
nepriliko prekidena!“
Kad je komar razumio,
pa je nogom udario,
stoji muve potraganje,
pomaganje do Blagaja.
To je mravje razumio,
pa je džidom zametnuo,
do komara dolazio,
džidom ga je udario.
Stade komar pleći peći,
a muva se cerekati.

Pastirčki

Bilo je sedem hudičih let,,
bilo je sedem pustih paš,
bilo je sedem suhih krav.
Sedmero je pastirčkov nas
zdaj tolste krave gonimo,,
na polno pašo hodimo,,
okrogle pesmi piskamo
Saj smo prebili sedem let
prebili sedem hudičih let,
prestali sedam pustih paš,
prepasli sedam suhih krav,
da ni nobeden „joj“ dejal.
da ni nobeden „joj“ dejal.

J. Gotovac:

Jadovanka za teletom

Joj, aoj!
u Mostaru tele poginulo
vas se Mostar za njim ojadilo,
da je za čim ne bi ni žalio,
no za tele, ž losna mu majka.
Sve se babe u crno zavile,
a dejevojke derdeče bacile,
a težaci ralo i motiku,
dućandžije dućan zatvoriše,
domaćice u crni lonac vare,
popadije crnu kafu piju,
Joj, aoj!
u Mostaru tele poginulo.

Blažen mati

Blažen blud bolesna Gospoda,
v zapovedeli Jego vohopšteti rijo.
Silno na zemlji padet sjenja Jego
Slava i hrgatstvo v domu Jego
I pravda Jego prelješjet vječ vječka.

U kolu

Na sred sela ko' o igra,
kolo vodi draga moje,
izvan kola cure stoje,
brojanicu sitno broje:
„Daj nam, momče, oči tvoje!“
U meni se srce kida,
pusto srce na dve pole,
od jada me duša boli,
plačano oko ko da molit:
„Da l' me voli, da l' me voli?“
Daj mi dragi, srce tvoje,
ja ču tebi dušu dati,
duša će ti mirisati,
da me možeš ljubom zvatи.

J. Gotovac:

Prigovor

Hej!
Aj, moj Mijo, janje moje
gdje si s'noć bio?
„Draga moja, bolila me glava“.
Nisam li ti, Mijo, govorila,
ne pij vode, ne ljub' udovice,
jer je voda svaka grozničava,
udovica srca žalostiva,
već pij vino, a ljubi dejevojke!